

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 18Csp/74/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125205223
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Vitteková PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2026:8125205223.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dominikou Vittekovou PhD. v spore žalobkyne: Anna Novotná, nar. 11.5.1969, bytom Ražňany 80, 821 61, zast. Mgr. Matúš Macko, advokát so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 742 803, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, právne zastúpený: Remedium Legal, s. r. o., IČO: 53 255 739, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, o určenie že úver je bezúročný a bezpoplatkový a o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Určuje, že úver poskytnutý na základe Úverovej zmluvy č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, v bode 49., v znení: „Poplatok za vedenie účtu (zahnutý v splátke) 2,49 EUR.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, v bode 58. a 59., v znení: „Klient a spoločnosť uzavreli dohodu o možnosti zmeny výšky a počtu splátok. Poplatok za službu (zahnutý v splátke) 0,3 EUR.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, v bode 60. a 61., v znení: „Klient a spoločnosť uzavreli dohodu o službe odloženej splátky Poplatok za službu (zahnutý v splátke) 0,99 EUR.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – ITH113 k Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, a to v Hlave 2. Uzatvorenie zmluvy, § 1 v časti, v znení: „Klient udeľuje súhlas k tomu, aby tretie osoby, vrátane peňažných ústavov, poskytli Spoločnosti na jej žiadosť požadované informácie, a to aj pokiaľ sú chránené obchodným či bankovým tajomstvom. Takto udelený súhlas platí po celou dobu platnosti ÚZ.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – ITH113 k Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, a to v Hlave 5. Podmienky splácania úveru, § 4, v znení: „Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať číslo ÚZ, prípadne iný variabilný symbol písomne oznámený Spoločnosťou. Neuvedenie správneho variabilného symbolu je považované za neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi dôsledkami.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – ITH113 k Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, a to v Hlave 5. Podmienky splácania úveru, § 10, v znení: „Prípadný preplatok vráti Spoločnosť klientovi na základe

písomnej žiadosti. Spoločnosť môže klientovi účtovať poplatok za vrátenie preplatku vo výške 2,82 EUR.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – ITH113 k Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, a to v Hlave 6. Podmienky zabezpečenia úverovej pohľadávky, § 1, v znení: „Klient a Spoločnosť sa dohodli tak, že ak sa klient oneskorí so splácaním úveru, je Spoločnosť oprávnená požadovať, aby klientovi vykonával platca jeho mzdy (ďalej iba „zamestnávateľ“) mesačnú zrážku zo mzdy vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky stanovenej v ÚZ, maximálne však vo výške, ktorú pripúšťajú platné právne predpisy, a to až do uhradenia dlžných splátok úveru. Súčasne sa klient so Spoločnosťou dohodli, že pokiaľ klient po uhradení dlžných splátok úveru formou zrážok zo mzdy nebude riadne a včas plniť svoje záväzky voči Spoločnosti, mení sa splátkový kalendár úveru, a to tak, že od okamihu, kedy neplní svoje záväzky voči Spoločnosti riadne a včas, sa klient zaväzuje úver splácať v splátkach vo výške každej splátky rovnajúcej sa dvojnásobku pravidelnej splátky, a to naďalej v termínoch splatnosti dohodnutých v ÚZ s tým, že počet zostávajúcich splátok úveru sa tým zníži na polovicu. Klient podpisom ÚZ dáva zamestnávateľovi príkaz k pravidelnej úhrade týchto nových splátok úveru ponížením jeho pohľadávok na mesačnú výplatu mzdy a k jeho uhradeniu na účet Spoločnosti a súčasne Spoločnosť oprávňuje k ich prijatiu s tým, že zamestnávateľ je povinný tieto splátky pravidelne hradiť a Spoločnosť oprávnená prijímať nie len do úplného vrátenia celého poskytnutého úveru súčasne s úrokmi, ale i so sankciami, a do vrátenia náhrad škôd, poplatkov za poskytnuté služby a ostatných záväzkov klient z ÚZ. Táto dohoda sa vzťahuje i na budúcich platcov mzdy klienta, ako i na iné príjmy klienta, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IX. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – ITH113 k Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, a to v Hlave 18. Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta, § 1, v znení: „V prípade omeškania klienta s úhradou splátky či splátky RÚ je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5 EUR v prípade prvej upomienky a 12 EUR v prípade druhej a ďalšej upomienky.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

X. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – ITH113 k Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, a to v Hlave 18. Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta, § 2, v znení: „V prípade omeškania klienta je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17 EUR.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

XI. Žalobkyni sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 2.7.2025 domáhala určenia neprijateľných zmluvných podmienok obsiahnutých v Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013 (ďalej len „zmluva“) a v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – hotovostný úver k Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013 (ďalej len „Úverové podmienky“) uvedených vo výroku tohto rozsudku poukazujúc na rozhodnutia súdov u obdobných zmluvných podmienok a rovnako tak posúdenia úveru na základe tejto Zmluvy ako bezúročného a bezpoplatkového s poukazom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-290/19.

2. Žalovaný, v tom čase KRUK Česká s Slovenská republika a.s., sa k podanej žaloby vyjadril, že dňa 3.7.2025 uzatvoril so spoločnosťou EOS KSI Slovakia s.r.o. zmluvu o postúpení pohľadávok. Ku dňu rozhodnutia súdu namietal svoju aktívnu legitímáciu v konaní.

3. Na podklade podaného vyjadrenia žalobkyňa navrhla zmenu na strane žalovaného.

4. Uznesením č.k. 18Csp 74/2025-62 z 27.10.2025 pripustil, aby namiesto doterajšieho žalovaného KRUK Česká s Slovenská republika a.s., vstúpil ako nový žalovaný EOS KSI Slovakia s.r.o.

5. Nový žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril poukazujúc na šikanózne uplatňovanie práva s poukazom na uplynutie dvanástich rokov od uzavretia Zmluvy. Uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným nie je žiadny právny vzťah. Oznámenie o postúpení pohľadávky nie je v tomto prípade relevantné, pretože sa jedná o splnenie si zákonnej povinnosti veriteľa. Zmluva zanikla, splatnosť poslednej splátky nastala pred 5 rokmi, odkedy začala plynúť premičacia doba a poukázal na § 54a OZ. Žalovaný ani postupca si voči žalobkyni nič neuplatnil. Žalobkyňa nepodala žalobu z dôvodu, že by úver preplatila, nakoľko skonzumovala úver vo výške 3000 eur a na istine zaplatila 2738,24 eur. Úmysel podanej žaloby je následné uplatňovanie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobu v celom rozsahu považoval za neprípustnú. Pokiaľ ide o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, mal za to, že zmluve je RPMN uvedená s dovetkom, že bude závisieť na dni poskytnutia úveru, podľa čoho mu bude oznámená. K zmluvným podmienkam uviedol, že žalobkyňa neuviedla vlastné skutkové tvrdenie, len poukázala na rozhodnutia súdov. Považovanie predmetných zmluvných podmienok za neprijateľné je nedôvodné. K trovám konania sa vyjadril navrhujúc aplikáciu ust. § 257 CSP.

6. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalovaný, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil, aby sa konalo v jeho neprítomnosti. Preto súd prejednal a rozhodol spor na pojednávaní v neprítomnosti žalovaného v súlade s ustanovením § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

7. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

8. Žalobkyňa s právnym predchodcom žalovaného uzavreli Zmluvu, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 3000 eur s dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 17,70%, RPMN vo výške od 20,9% do 21,6%, priemernou hodnotou RPMN 18,76%, výškou mesačnej splátky 66,83% a celkovou čiastkou splatenou spotrebiteľom vo výške 5505,36 eur.

9. Zo Zmluvy plynie, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia.

10. Zmluvná podmienka uvedená v Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, v bode 49., znie: „Poplatok za vedenie účtu (zahrnutý v splátke) 2,49 EUR.“

11. Zmluvná podmienka uvedená v Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, v bode 58. a 59., znie: „Klient a spoločnosť uzavreli dohodu o možnosti zmeny výšky a počtu splátok. Poplatok za službu (zahrnutý v splátke) 0,3 EUR.“

12. Zmluvná podmienka uvedená v Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, v bode 60. a 61., znie: „Klient a spoločnosť uzavreli dohodu o službe odloženej splátky Poplatok za službu (zahrnutý v splátke) 0,99 EUR.“

13. Vzhľadom k tomu, že žalovaný nerozporoval znenie zmluvných podmienok uvedených v Úverových podmienkach súd vychádzal zo záveru, že tieto skutkové tvrdenia sú nesporné (§ 150 ods. 1 CSP).

14. Zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – ITH113 k Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, a to v Hlave 2. Uzatvorenie zmluvy, § 1 v časti, znie: „Klient udeľuje súhlas k tomu, aby tretie osoby, vrátane peňažných ústavov, poskytli Spoločnosti na jej žiadosť požadované informácie, a to aj pokiaľ sú chránené obchodným či bankovým tajomstvom. Takto udelený súhlas platí po celú dobu platnosti ÚZ.“

15. Zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – ITH113 k Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, a to v Hlave 5. Podmienky splácania úveru, § 4, znie: „Klient je povinný akZ variabilný symbol uvádzať číslo ÚZ, prípadne iný variabilný symbol písomne oznámený Spoločnosťou. Neuvedenie správneho variabilného symbolu je považované za neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi dôsledkami.“

16. Zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – ITH113 k Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, a to v Hlave 5. Podmienky

splácania úveru, § 10, znie: „Prípadný preplatok vráti Spoločnosť klientovi na základe písomnej žiadosti. Spoločnosť môže klientovi účtovať poplatok za vrátenie preplatku vo výške 2,82 EUR.“

17. Zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – ITH113 k Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, a to v Hlave 6. Podmienky zabezpečenia úverovej pohľadávky, § 1, znie: „Klient a Spoločnosť sa dohodli tak, že ak sa klient oneskorí so splácaním úveru, je Spoločnosť oprávnená požadovať, aby klientovi vykonával platca jeho mzdy (ďalej iba „zamestnávateľ“) mesačnú zrážku zo mzdy vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky stanovenej v ÚZ, maximálne však vo výške, ktorú pripúšťajú platné právne predpisy, a to až do uhradenia dlžných splátok úveru. Súčasne sa klient so Spoločnosťou dohodli, že pokiaľ klient po uhradení dlžných splátok úveru formou zrážok zo mzdy nebude riadne a včas plniť svoje záväzky voči Spoločnosti, mení sa splátkový kalendár úveru, a to tak, že od okamihu, kedy neplní svoje záväzky voči Spoločnosti riadne a včas, sa klient zaväzuje úver splácať v splátkach vo výške každej splátky rovnajúcej sa dvojnásobku pravidelnej splátky, a to naďalej v termínoch splatnosti dohodnutých v ÚZ s tým, že počet zostávajúcich splátok úveru sa tým zníži na polovicu. Klient podpisom ÚZ dáva zamestnávateľovi príkaz k pravidelnej úhrade týchto nových splátok úveru ponížením jeho pohľadávok na mesačnú výplatu mzdy a k jeho uhradeniu na účet Spoločnosti a súčasne Spoločnosť oprávňuje k ich prijatiu s tým, že zamestnávateľ je povinný tieto splátky pravidelne hradiť a Spoločnosť oprávnená prijímať nie len do úplného vrátenia celého poskytnutého úveru súčasne s úrokmi, ale i so sankciami, a do vrátenia náhrad škôd, poplatkov za poskytnuté služby a ostatných záväzkov klient z ÚZ. Táto dohoda sa vzťahuje i na budúcich platcov mzdy klienta, ako i na iné príjmy klienta, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.“

18. Zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – ITH113 k Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, a to v Hlave 18. Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta, § 1, znie: „V prípade omeškania klienta s úhradou splátky či splátky RÚ je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5 EUR v prípade prvej upomienky a 12 EUR v prípade druhej a ďalšej upomienky.“

19. Zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – ITH113 k Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, a to v Hlave 18. Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta, § 2, znie: „V prípade omeškania klienta je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17 EUR.“

20. Zistený skutkový stav takto právne posúdil

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 3.4.2013 (ďalej len „ZoSÚ“) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. a), b) ZoSÚ, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 4 ZoSÚ v znení účinnom v čase podania žaloby, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.18ba)

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom dňa 2.4.2013 (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa(ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 odsek 4 OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Žalovaný, resp. jeho právny predchodca vystupoval ako poskytovateľ úverov v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa neuzatvorila predmetnú zmluvu v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Predmetný vzťah je preto potrebné v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. OZ posudzovať ako vzťah spotrebiteľský, nakoniec táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu ani sporná.

22. K danosti pasívnej vecnej legitímácie postupníka, t.j. žalovaného, napriek jej nespornosti, súd uvádza: „12.2. Čo sa týka pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 2. rade, ktorý nadobudol pohľadávku na nesplatenú časť úveru, súd má za to, že je daná pasívna vecná legitímácia aj tohto žalovaného. Táto pasívna vecná legitímácia vyplýva jednak z toho, že žalovaný v 2. rade je singulárnym právnym nástupcom žalovaného v 1. rade a tiež z toho, že vyslovením neprijateľnosti požadovaných zmluvných podmienok bude aj pre vzťah medzi postupníkom a žalobcom právoplatne stanovené, že v prípade žaloby o zaplatenie tejto pohľadávky podanej postupníkom voči žalobcovi, bude musieť rozhodujúci súd vychádzať z toho, že prípadné zmeny pohľadávky, ktoré sa udiali na základe bodu 3.2 sú neplatné, a preto pohľadávka nemôže byť ovplyvnená týmito zmenami a zároveň pre prípadný spor medzi postupníkom a žalobcom o zaplatení nesplatennej časti úveru právoplatným vyslovením neprijateľnosti rozhodcovskej doložky bude dané, že postupník si svoj nárok na zaplatenie nemôže uplatniť na rozhodcovskom súde ale musí si ho uplatniť na súde všeobecnom.“ (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp 127/2017 z 19.12.2026).

23. K námietkam vo vzťahu k nezmyselnosti podania žaloby poukazuje súd na to, že podanou žalobou sa žalobca môže domáhať určenia neprijateľných zmluvných podmienok zo Zmluvy, a to bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu. V zmysle ust. § 137 písm. c) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu. Týmto osobitným predpisom je zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, ktorý v ust. § 3 ods. 5 umožňuje spotrebiteľovi proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonmi domáhať sa proti porušiteľovi na súde ochrany svojho práva (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 27/2018). Ako vyplýva z § 3 ods. 5 vety prvej citovaného zákona teda spotrebiteľ môže sa domáhať ochrany svojho práva proti porušiteľovi a tým je nepochybne žalovaný ako autor neprijateľných zmluvných podmienok. Tento záver možno vyvodiť aj z aktuálneho zákona č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a to § 3 ods. 1 písm. e/, keďže nárok na primerané finančné zadostučinenie sa uplatňuje voči osobe, ktorá porušila práva spotrebiteľa alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa a to vtedy, ak spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie tohto jeho práva alebo povinnosti, teda aj obligatórne predchádzajúce súdne konanie (napr. o určení neprijateľných zmluvných podmienok) musí byť vedené proti porušiteľovi práva. Podľa prechodného ustanovenia § 53 ods. 1 tohto zákona je však potrebné nárok posúdiť podľa predchádzajúceho právneho predpisu, teda zákona č. 250/2007 Z.z. V tejto súvislosti súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Prešove 11CoCsp/18/2023 zo 14.3.2024, 4Co/4/2019 z 2.5.2019, uznesenia 25CoCsp/8/2024 z 15.2.2024 a rozsudku Krajského súdu v Trnave 25CoCsp/50/2020 z 11.11.2020 (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp 147/2024 z 13.12.2024).

24. Súd tiež poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to rozsudok sp. zn. 6Cdo 127/2017, v zmysle ktorého cit.: „Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“).“

25. Súdny dvor Európskej únie v tomto smere uviedol v bode 38 rozsudku C-776/19 až C-782/19 cit.: „Z tohto hľadiska treba usúdiť, že najmä na účely zabezpečenia účinnej ochrany práv, ktoré spotrebiteľovi vyplývajú zo smernice 93/13, musí mať spotrebiteľ možnosť kedykoľvek namietat' nekalú povahu zmluvnej podmienky nielen ako prostriedok obrany, ale aj na účely určenia nekalej povahy zmluvnej podmienky súdom, takže návrh podaný spotrebiteľom na účely konštatovania nekalej povahy podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom nemôže podliehať nijakej premlčacej lehote.“

26. Tiež súd poukazuje na to, že čo sa týka naliehavého právneho záujmu na určení, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový, od 1.1.2018 je účinná právna úprava uvedená v § 11 ods. 4 ZoSÚ a jedná sa o ustanovenie procesného charakteru, preto s poukazom na ustanovenie § 137 písm. d) CSP nie je potrebné skúmať naliehavý právny záujem, keďže sa jedná o určenie právnej skutočnosti, ktorá vyplýva z osobitného predpisu.

27. Navyše sa súd stotožňuje s argumentáciou žalobkyne vo vzťahu k reálnej potrebe vyslovenia, resp. posúdenia, či úver je bezúročný alebo bezpoplatkový, nakoľko pokiaľ žalovaný argumentuje, že zmluva zanikla, nebol by žiaden priestor pre postúpenie pohľadávky. Keďže došlo k postúpeniu pohľadávky, je zrejmé, že pôvodný žalovaný pohľadávku v súdom doposiaľ neznámej výške voči žalobkyni eviduje a túto na žalovaného nepochybne postúpil. Právny záujem na určení, či úver je alebo nie je bezúročný a bezpoplatkový je preto u žalobkyne aj naliehavý.

28. Námiетка nedôvodnosti a neprípustnosti podanej žaloby po ukončení právneho vzťahu nie je preto opodstatnená.

29. Sporným bolo, či sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový, pričom ide o otázku právneho posúdenia veci.

30. Súd má za to, že uvedenie RPMN ako rozpätie sa prieči účelu zákona a preto uvedenie RPMN spôsobom, ako to učinil právny predchodca žalovaného je v rozpore s požiadavkou jednotnosti. Takto vymedzený údaj o RPMN v Zmluve je neurčitý a pre spotrebiteľa nezrozumiteľný, čo má tie následky, ako keby vôbec nebol uvedený v Zmluve (§ 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ).

31. „Je nevyhnutné s ohľadom na princíp transparentnosti poukázať na ratio decidendi rozsudku Súdneho dvora (šiesta komora) z 19. decembra 2019 vo veci C-290/19, v bodoch 25-35. Na jednej strane tak článok 3 písm. i) smernice 2008/48, ktorý vymedzuje RPMN v tom zmysle, že predstavuje „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom, vyjadrené ako percento ročne z celkovej výšky úveru“, ukladá povinnosť stanoviť presný percentuálny podiel. Na druhej strane z článku 19 ods. 1 smernice 2008/48 v spojení s časťou I prílohy I tejto smernice vyplýva, že RPMN sa vypočíta podľa matematického vzorca, ktorý je uvedený v tejto prílohe, a mal by s presnosťou na jedno desatinné

miesto odrážať všetky existujúce alebo budúce záväzky dohodnuté medzi veriteľom a spotrebiteľom. Odsek 5 druhý pododsek tohto článku 19 navyše uvádza, že výpočet RPMN musí byť jednotný. Ako správne poznamenala slovenská vláda vo svojich písomných pripomienkach, dodržanie uvedených požiadaviek môže viesť len k jedinému konkrétnemu výsledku, ktorý je vyjadrený s presnosťou na jedno desatinné miesto. Tento výklad je okrem toho potvrdený cieľom, ktorý sleduje smernica 2008/48, a funkciou, ktorú plní RPMN v systéme vytvorenom touto smernicou. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že smernica 2008/48 bola prijatá s dvojakým cieľom, a to zabezpečiť všetkým spotrebiteľom v Únii vysokú a rovnocennú úroveň ochrany ich záujmov a uľahčiť vznik riadne fungujúceho vnútorného trhu so spotrebiteľskými úvermi (rozsudok z 5. septembra 2019, Pohotovosť, C-331/18, EU:C:2019:665, bod 41 a citovaná judikatúra). Z odôvodnenia 19 tejto smernice vyplýva, že jej cieľom je najmä zabezpečiť, aby spotrebiteľ dostal pred uzavretím zmluvy o úvere primerané informácie najmä o RPMN v celej Únii, čo mu umožní porovnať tieto miery. Súdny dvor mal príležitosť zdôrazniť, že pre spotrebiteľa má RPMN zásadný význam ako celkové náklady na úver predložené vo forme sadzby vypočítanej podľa jednotného matematického vzorca. Táto sadzba totiž umožňuje spotrebiteľovi posúdiť z hospodárskeho hľadiska rozsah záväzku, ktorý obsahuje uzavretie zmluvy o úvere (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C-377/14, EU:C:2016:283, bod 90 a citovanú judikatúru; z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia, C-42/15, EU:C:2016:842, bod 66 a citovanú judikatúru, ako aj z 20. septembra 2018, EOS KSI Slovensko, C-448/17, EU:C:2018:745, bod 64). Z tohto hľadiska informačná povinnosť uvedená v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48, podľa ktorej zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza RPMN, prispieva k dosiahnutiu cieľov sledovaných touto smernicou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. septembra 2019, Pohotovosť, C-331/18, EU:C:2019:665, bod 42 citovanú judikatúru), najmä cieľa vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa. Treba konštatovať, že ak by bolo prípustné upraviť v zmluve o úvere RPMN nie ako jednu konkrétnu hodnotu, ale ako rozpätie uvádzajúce najnižšiu a najvyššiu hodnotu, nebolo by splnené kritérium zrozumiteľnosti a stručnosti stanovené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48. Toto kritérium je pritom podstatné na to, aby mohol spotrebiteľ tak, ako to uvádza odôvodnenie 31 tejto smernice, poznať svoje práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere. Použitie takéhoto rozpätia totiž môže nielen sťažiť posúdenie celkových nákladov úveru, ale tiež môže uviesť spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o skutočný rozsah jeho záväzku. Treba dodať, že v tejto súvislosti nie je relevantná okolnosť, ktorú uvádza vnútroštátny súd, že v čase, keď veriteľ predložil spotrebiteľovi ponuku na uzavretie zmluvy o úvere, údajne nepoznal niektoré informácie, najmä dátum čerpania úveru alebo dátum uzavretia zmluvy. Smernica 2008/48 totiž v časti II prílohy I upravuje dodatočné predpoklady určené na uľahčenie výpočtu RPMN v prípade, že nie sú známe určité skutočnosti, alebo ak ich nie je možné určiť z iných dôvodov. Ak teda nie je známy dátum čerpania úveru, veriteľ môže na presný výpočet RPMN uplatniť dodatočné predpoklady upravené najmä v časti II písm. a) až c) prílohy I smernice 2008/48. Rovnako platí, že ak nie je známy dátum uzavretia zmluvy, časť II písm. f) bod ii) prílohy I tejto smernice stanovuje, že sa predpokladá, že dňom prvého čerpania je deň, ktorý vyplýva z najkratšieho intervalu medzi týmto dátumom a dátumom prvej platby, ktorú má spotrebiteľ uskutočniť. Preto najmä vzhľadom na uvedené predpoklady, ktorých cieľom je uľahčiť jednotný výpočet RPMN, nemožno tvrdiť, že ak sú takéto skutočnosti neznáme, je uvedenie RPMN ako jednej konkrétnej hodnoty nemožné alebo neprímerane ťažké.“

32. S poukazom na tieto závery súd konštatuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ.

33. Predtým, ako súd môže pristúpiť k preskúmaniu nekalosti zmluvnej podmienky, musí dospieť k záveru, či nejde o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

34. Zmluvné podmienky sa netýkajú hlavného predmetu plnenia.

35. Vo vzťahu k posúdeniu individuálnosti zmluvných dojednaní je kľúčom k pochopeniu individuálneho zmluvného dojednania práve možnosť spotrebiteľa svojou vlastnou aktivitou a konaním ovplyvniť obsah a podstatu zmluvnej podmienky. Takáto možnosť je podľa ustanovení Občianskeho zákonníka sústredená výhradne v úprave procesu rokovania o zmluve, ktoré predstavuje jediné štádium kedy môže spotrebiteľ ovplyvniť obsah zmluvy a jej podmienok. Preto aj odsek 2 (pozn. súdu § 53 ods. 2 OZ) je potrebné vykladať v intenciách vzniku spotrebiteľskej zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu

pri dojednávaní ktorého adresát ponuky alebo návrhu tento akceptuje, pričom predtým sa s ním mal možnosť oboznámiť a návrh modifikovať. Ak nebudú dané podmienky a možnosť spotrebiteľa zmeniť návrh zmluvnej podmienky, t. j. zmeniť jej obsah, a tým v parciálnej časti predložiť dodávateľovi nový návrh, nebude možné za žiadnych okolností hovoriť o priestore na vznik individuálnych dojednaní. Iba dôsledné garantovanie a vykonávanie práv spotrebiteľa v predzmluvnej fáze a pri dojednávaní zmluvy s dosahom na reálne zmeny ich podmienok bude vytvárať relevantný priestor vzniku individuálneho zmluvného dojednania. (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 574). Zmluvné podmienky v Zmluve sú predtlačené na formulári, vopred pripravené, teda o ich individuálnom dojednaní nemôže byť ani reč. Z výsluchu žalobkyne vyplynulo, že zmluvné podmienky boli vopred dané a nebola dopytovaná, či by niečo v Zmluve chcela meniť.

36. Súd teda v ďalšom skúmal, či napadnuté zmluvné dojednanie spôsobujú značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ).

37. „Článok 3 smernice len abstraktne uvádza skutočnosti, ktoré dávajú zmluvnej podmienke, ktorá nebola individuálne dohodnutá, nekalý charakter, že príloha, na ktorú odkazuje článok 3 ods. 3 smernice, obsahuje len indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré možno považovať za nekalé, a že podľa článku 4 smernice sa má nekalý charakter zmluvnej podmienky posudzovať so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v čase jej uzatvorenia.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-137/08, VB Pénzügyi Lízing)

38. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú považuje súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia).

39. OZ obsahoval v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. To znamená, že súdu nebráni žiadna prekážka, aby vyvodil dôsledky zo zmluvného dojednania štandardnej formulárovej zmluvy, ak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa ako spotrebiteľka a ako slabšia strana sporu, nemala možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy a nepochybne je z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9C oCsp 19/2021).

40. „Čl. 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že existencia „značnej nerovnováhy“ nevyhnutne nevyžaduje, aby výdavky, ktoré znáša spotrebiteľ na základe zmluvnej podmienky, mali na tohto spotrebiteľa značný ekonomický vplyv vzhľadom na hodnotu predmetnej transakcie, ale môže vyplývať už zo samotnej skutočnosti dostatočne závažného narušenia právneho postavenia, v ktorom sa tento spotrebiteľ ako zmluvná strana nachádza na základe platných vnútroštátnych predpisov, či už formou zúženia obsahu práv, ktoré mu podľa týchto predpisov vyplývajú zo zmluvy, prekážky v ich výkone alebo tiež formou prenesenia dodatočnej povinnosti, ktorú vnútroštátne predpisy nestanovujú, na spotrebiteľa, pričom vnútroštátnemu súdu na účely posúdenia prípadnej existencie značnej nerovnováhy prináleží zohľadniť povahu tovaru alebo služby, ktorá je predmetom zmluvy, všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením tejto zmluvy, ako aj všetky ostatné podmienky zmluvy.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-226/12, Constructora Principado)

41. „Pre právne posúdenie stavu nerovnováhy je potrebné predovšetkým vykonať test proporcionality, ktorý vychádza v úvodnej fáze z porovnania zmluvnými podmienkami privedeného stavu so stavom absolútnej - teoretickej rovnosti zmluvných strán. Práve uvedená komparácia je spôsobilá umožniť vykonanie testu proporcionality vo vzťahu ku konkrétne namietaným zmluvným podmienkam. Z praktického pohľadu možno nadobudnúť dojem, že značná nerovnováha je implikovaná práve záväzkami, v ktorých vystupuje na jednej strane slabšia zmluvná strana. Uvedená premisa môže mať štatút vyvrátiteľnej domnienky a jej aplikácia je nanajvýš opodstatnená, keďže aj samotná

filozofia smernice Rady 93/13/EHS prezumuje, že nadvláda dodávateľov nad spotrebiteľmi zakladá východiskový stav určitej miery nerovnováhy, ktorý je potrebné korigovať pozitívnym zásahom štátu. Dané myšlienky vychádzajú z teórie spotrebiteľského správania a ekonómie, v rámci ktorých pristupujúca nadvláda dodávateľa predstavuje len využitie existujúcej výhody na maximalizáciu prospechu jednej strany na úkor strany druhej. Filozofiu, ktorú naznačujeme, dlhodobo potvrdzuje aj Súdny dvor EÚ vo svojich rozhodnutiach Mostaza Claro, Godard, Asturcom a pod. Z uvedeného plynie, že vlastným testom neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné preveriť prvotnú prezumpciu založenú na predpokladaní existencie nerovnovážneho postavenia zmluvných strán. Z tohto dôvodu je zrejmé, že test neprijateľnosti zmluvných podmienok nie je hľadáním nerovnováhy, ale preverovaním existujúceho stavu rovnováhy so zreteľom na právne postavenie spotrebiteľa. V poradí druhým významným bodom z pohľadu koncepcie odseku 1 je už spomenutá implicitná legálna definícia neprijateľnej zmluvnej podmienky s poukazom na materiálne kritériá spôsobovania značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. .... v prípade neprijateľnej zmluvnej podmienky je potrebné vykonať kumulatívnu analýzu značnej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa, ktorej predmetom je zameranie a účinok privedený zmluvnou podmienkou.“ (Števíček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 562).

42. „Aspekt značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa ako materiálny znak neprijateľnosti zmluvnej podmienky rozvinula judikatúra súdov SR aj nasledovnými dvomi smermi:
a)

značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je podľa generálnej klauzuly založená aj vtedy, ak je spotrebiteľ vystavený nejasnej, nezrozumiteľnej alebo neurčitej zmluvnej podmienke, z ktorej nemožno určiť práva a povinnosti plynúce pre spotrebiteľa. Najčastejšie prípady nejasnosti a nezrozumiteľnosti zmluvnej podmienky spočívajú v používaní komplikovaných a náročných technických a iných sofistikovaných termínov, v nejasnej formulácii zmluvného ustanovenia, ktorá ho robí nepochopiteľným pre spotrebiteľa. Neurčitosť zmluvnej podmienky úzko súvisí s jej nezrozumiteľnosťou a týka sa väd jej obsahu, ktorých následkom je, že spotrebiteľ je vystavený právnej neistote v otázke úpravy práv a povinností v konkrétnom štádiu zmluvného vzťahu. Ako príklad možno uviesť úpravu zmluvnej podmienky zľavy dojednávanej so spotrebiteľom v prípade alternatívneho dodávateľa energií, ktorú identifikovala Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich (ďalej len „Spotrebiteľská komisia“): Nejasnosť, neurčitosť a nezrozumiteľnosť zmluvnej podmienky sa na strane spotrebiteľa prejavuje jednoducho, a to nemožnosťou ustáliť obsah podmienky a režim práv a povinností. Uvedené atribúty bude spĺňať aj zmluvná podmienka, ktorá bude v dôsledku napríklad kolízie s inými zmluvnými podmienkami nevykonateľná a tak nebude možné ustáliť jednoznačne režim úpravy práv a povinností v spotrebiteľskom záväzku. Ako príklad možno uviesť ustanovenie nevykonateľnej zmluvnej povinnosti spotrebiteľa, ktoré by sa viazalo na zmluvné podmienky, ktoré by neboli súčasťou zmluvy alebo zmluvných podmienok. V poradí ďalším príkladom nevykonateľnej zmluvnej podmienky bude garancia práva vypovedať spotrebiteľskú zmluvu v lehote 10 dní od doručenia oznámenia o jednostrannej zmene podmienok, ak súčasne iná zmluvná podmienka veriteľovi umožní spotrebiteľa s takouto zmenou oboznámiť aj dodatočne, t. j. po jej vykonaní;

b)

značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je podľa generálnej klauzuly založená aj vtedy, ak sa zmluvná podmienka v neprospech spotrebiteľa odchyľuje od ratio legis zmluvného ustanovenia, hoci aj dispozitívnej povahy vychádzajúc pritom z jednostrannej kogentnosti všetkých ustanovení zákona regulujúcich spotrebiteľské zmluvy. V tomto prípade ide o identifikáciu takých zmluvných podmienok, ktoré spochybnia garanciu zákonného režimu a účelu právnej úpravy v neprospech spotrebiteľa, sa od zákona odchyliť. Práve uvedené odchylenie sa od ratio legis zákona v neprospech spotrebiteľa zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Judikatúra takýto prípad stotožňuje napríklad so zmluvnou podmienkou, podľa ktorej má dodávateľ nárok na náhradu škody aj popri paušalizovanej náhrade škody v podobe zmluvnej pokuty. Normy Občianskeho zákonníka ustanovujú, že nárok na náhradu škody v tomto prípade zo zákona poškodenému nepatrí a možno sa na ňom nad rámec zákona dohodnúť. V tejto situácii práve táto zákonná odchylná dohoda predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku zakladajúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ako príklad možno uviesť dohodu o tom, že aj po zániku záväzku medzi dodávateľom a spotrebiteľom zostane dodávateľovi zachovaný nárok zo zmluvnej pokuty. V tomto prípade je ratio legis vyjadrené v § 48 ods. 2 v spojení s § 52a ods. 2 OZ, ktoré na prospech spotrebiteľa prezumujú, že odstúpením od zmluvy sa od začiatku zrušujú uzavreté zmluvy,

a to aj vzájomne závislé. V tomto zmysle akákoľvek dohoda, ktorá bude v rozpore s ratio legis zákonnej úpravy na škodu spotrebiteľa, bude predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku. Možno uviesť aj obdobný príklad, kedy konajúce súdy odklon od úrokov z omeškania ustanovených vykonávacím právnym predpisom vyhodnotili ako neprijateľnú zmluvnú podmienku založenú na odchýlke od ratio legis právnej úpravy.“ (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 564 - 565).

43. V rozhodnutí Vrchného krajského súdu v Brandenburgu (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006, č. k. 7 U 17/06, sa aplikoval výklad, podľa ktorého by zmluvná podmienka, ktorá je predmetom posúdenia, mala byť podrobená možnému najneprijateľnejšiemu výkladu, ktorý sa s ňou spája a aký pri posudzovaných zmluvných podmienkach vôbec prichádza do úvahy.

44. Majúc na zreteli vyššie uvedené východiská súd dospel k záveru, že napadnuté zmluvné ustanovenia sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a to z nasledovných dôvodov.

Zmluvná podmienka uvedená v Úverovej zmluve č.4205054967, zo dňa 14.5.2012 v bode 43. v znení: „Poplatok za vedenie účtu (zahrnutý v splátke) 1,99 EUR.“

45. „27. Vo vzťahu k odvolaniu žalobkyne čo do zamietnutia žaloby v časti o vyslovenie neprijateľných zmluvných podmienok vyjadrených v bode 43 Zmluvy, týkajúcich sa poplatku za vedenie účtu vo výške 1,99 eur a v § 2 Hlavy 18 Úverových podmienok spoločnosti HOME Credit Slovakia, a.s. k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.09.2012 čo do zmluvnej pokuty vo výške 17 eur v prípade omeškania klienta, odvolací súd uvádza, že v zmysle čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13 nekalá zmluvná podmienka spotrebiteľa nezaväzuje a v tejto súvislosti dokonca nie je potrebné, aby spotrebiteľ túto podmienku vopred napadol. Cieľ, ktorým je posilnenie ochrany spotrebiteľa totiž nemožno dosiahnuť, pokiaľ by sami spotrebiteľia boli povinní namietat' nekalý charakter zmluvnej podmienky. Účinnú ochranu spotrebiteľa možno zaručiť len v prípade, ak je vnútroštátnemu súdu priznaná možnosť posúdiť ex offio takúto podmienku. Vnútroštátny súd je povinný preskúmat' ex offio nekalý charakter zmluvnej podmienky, lenčo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel. Ak takúto podmienku považuje za nekalú, musí sa zdržať jej uplatnenia, s výnimkou prípadu, keď spotrebiteľ proti tomuto namieta. Vnútroštátny súd má túto povinnosť aj vtedy, ak preveruje svoju miestnu príslušnosť (viď rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 04.06.2009, PANNON GSM, C-243/08, 2009 I-04713)

46. Oprávnenosť súdu vysloviť v rozsudku nekalosť zmluvnej podmienky vyplýva z ust. § 298 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. CSP. Za situácie, keď vyslovenia neplatnosti zmluvnej podmienky sa dovoľáva strana sporu priamo v žalobe, je povinnosťou súdu o tom rozhodnúť. Znenie zmluvných podmienok uvedených v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.09.2012 v bode 43, ako aj v § 2 Hlavy 18, ktoré sú konkretizované v žalobe aj v petite tohto rozsudku, treba vyhodnotiť ako neprijateľné, keďže slúžia potrebám dodávateľa a ide o podmienky, ktoré vyjadrujú finančný záväzok spotrebiteľa za činnosť v prospech veriteľa, slúžiaci jeho záujmom. Poplatková povinnosť za zriadenie účtu za účelom poskytnutia úveru je vedľajším produktom úverového vzťahu, na základe ktorého dodávateľ má možnosť získať prehľad o plneniach spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým mu úverom. Pre spotrebiteľa nie je nutné mať zriadený účet na to, aby mal prehľad o výške splateného úveru, lebo si môže viesť sám svoju evidenciu a v prípade potreby ako dôkaz mu poslúžia napr. prevodné príkazy, poštové poukážky a pod. Z uvedeného je možné vyvodit', že požiadavku na zaplatenie poplatku za vedenie úverového účtu je možné vyhodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku, spôsobujúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to aj vtedy, ak výška poplatku je 1,99 eur mesačne. Odvolací súd preto uzavrel, že veriteľ požadoval od spotrebiteľky zaplatenie poplatku bez toho, aby poskytol spotrebiteľke nejakú službu, teda toto finančné plnenie slúžilo výhradne potrebám dodávateľa na evidovanie jeho účtovných operácií.“ (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/78/2019)

Zmluvná podmienka uvedená v Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, v bode 58. a 59., v znení: „Klient a spoločnosť uzavreli dohodu o možnosti zmeny výšky a počtu splátok. Poplatok za službu (zahrnutý v splátke) 0,3 EUR.“

47. „14. Odvolací súd poukazuje na bod 58 úverovej zmluvy, kde je uvedené, že účastníci uzavreli dohodu o možnosti zmeny výšky a počtu splátok (dopísané je „ÁNO“) za poplatok 0,30 Eur zahrnutý v splátke. Z uzatvorenej Úverovej zmluvy zo dňa 16.11.2010 nevyplýva možnosť spotrebiteľky odmietnuť

ponúkanú doplnkovú službu. Rovnako tak nemožno vyvodiť, na aké protiplnenie vznikne žalobkyni zaplatením poplatku za možnosť zmeny výšky a počtu splátok nárok.

15. Podľa predloženého formulára Úverovej zmluvy, jeho súčasťou boli i doplnkové služby bez akejkoľvek zmienky o možnosti odmietnutia týchto doplnkových služieb zo strany spotrebiteľa. Takto vopred naformulované doplnkové služby nemožno hodnotiť inak ako jednu z podmienok uzatvorenia zmluvy o úvere.

16. Odvolací súd má za to, že zo zmluvy nevyplýva a ani nie je jasné za aký úkon či službu by mal byť takýto poplatok zaplatený (dokonca v rámci splátky) a navyš žiadne reálne protiplnenie zo strany veriteľa (za ktoré by mala žalobkyňa platiť) nebolo žalobkyni poskytnuté. Odvolací súd poukazuje na to, že zmluvná podmienka je vopred daná vo formulárovej zmluve, ktorej obsah vopred pripravil dodávateľ a ktorej obsah (okrem výšky úveru) spotrebiteľka nemôže ovplyvniť ani upraviť. Teda možno mať odôvodnené pochybnosti o jej individuálnom dojednaní podľa ust. § 53 ods. 2 OZ. V tomto odvolací súd poukazuje aj na transparentnosť zmluvných podmienok vyplývajúcu zo Smernice Rady č. 93/13/EHS a zákona na ochranu spotrebiteľa v spojení s ust. Občianskeho zákonníka.

17. Odvolací súd súhlasí s odvolacími námietkami žalobkyne, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď uvedenú doplnkovú službu nepovažoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku a uspokojil sa iba s tvrdením, že túto podmienku považuje za individuálne dojednanú a taktiež že so žiadneho ustanovenia úverovej zmluvy nevyplýva, aby táto dohoda bola podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy. Na základe uvedeného, je možné súhlasiť s odvolacími námietkami žalobkyne, že súd prvej inštancie nenáležite zistil, či uvedenú doplnkovú službu bolo možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keď sa uspokojil iba s tvrdením, že túto podmienku považuje sa individuálne dojednanú a taktiež, že zo žiadneho ustanovenia Úverovej zmluvy nevyplýva, aby takáto dohoda bola podmienkou uzatvorenia Úverovej zmluvy.

18. Odvolací súd má za to, že sa o neprijateľnú zmluvu podmienku jedná. Tak ako to má na mysli ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka uvedený poplatok predstavuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľky. Tak ako to odvolací súd konštatoval už vyššie.“ (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23CoCsp 24/2020)

Zmluvná podmienka uvedená v Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, v bode 60. a 61., v znení: „Klient a spoločnosť uzavreli dohodu o službe odloženej splátky Poplatok za službu (zahrnutý v splátke) 0,99 EUR.

48. Súd nemal pochybnosti o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky, ktoré môžu reálne viesť (paradoxne u riadne platiaceho dlžníka - spotrebiteľa) k tomu, že spotrebiteľ poskytne dodávateľovi plnenie bez reálneho protiplnenia, čo spôsobuje značnú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá nie je vyrovnaná žiadnym benefitom pre spotrebiteľa. Spotrebiteľ, ktorý platí v podstate už za samotný záväzok veriteľa poskytnúť odklad splatnosti splátok, je absolútne neprijateľná. Spotrebiteľ je teda povinný dojednanú odplatu za služby platiť bez ohľadu na to, či dané služby vôbec niekedy využije alebo nie. Takéto dojednanie podľa názoru súdu je zjavne nevyvážené, neprijateľné, je v neprospech spotrebiteľa, nesleduje jeho záujmy ale záujmy dodávateľa a odporuje zákonu (§ 53 ods. 1 OZ). Niet racionálneho dôvodu, aby spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy platil odplatu za službu, ktorú možno vôbec nikdy nevyužije a teda len za „záväzok žalovaného“ s ktorým ten možno nebude mať vôbec žiadne náklady.

Zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – ITH113 k Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, a to v Hlave 2. Uzatvorenie zmluvy, § 1 v časti, v znení: „Klient udeľuje súhlas k tomu, aby tretie osoby, vrátane peňažných ústavov, poskytli Spoločnosti na jej žiadosť požadované informácie, a to aj pokiaľ sú chránené obchodným či bankovým tajomstvom. Takto udelený súhlas platí po celou dobu platnosti ÚZ.“

49. V danom prípade žalobkyňa ako klient nemohla zasahovať do textu vyhlásenia klienta, podľa ktorého dáva predformulovaný súhlas na spracovanie osobných údajov bližšie neurčenému počtu subjektov (VÚB a.s. a jej dcérskymi spoločnosťami). Z hľadiska neurčitosti, komu vlastne je dávany formulovaný súhlas, možno konštatovať neplatnosť takéhoto dojednania z hľadiska § 37 ods. 1 OZ. V danom prípade predformulované vyhlásenie klienta je súhlasom daným pre široký okruh neurčitých subjektov, ktoré budú

oprávnené spracovať osobné údaje klienta. Rovnako neprijateľnou je daná podmienka aj s poukazom, že čas poskytovania údajov nie je žiadnym spôsobom ohraničený.

Zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – ITH113 k Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, a to v Hlave 5. Podmienky splácania úveru, § 4, v znení: „Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať číslo ÚZ, prípadne iný variabilný symbol písomne oznámený Spoločnosťou. Neuvedenie správneho variabilného symbolu je považované za neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi dôsledkami.“

50. Táto zmluvná podmienka bola posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ a súd nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí. „Pokiaľ ide podmienku v hlave 5. Podmienky splácania úveru § 4 tak súd má za to, že aj táto podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže týmto ustanovením veriteľ svojvoľne neuznáva splátku úveru, hoci dlžník splátku riadne uhradil. Takouto podmienkou by sa spotrebiteľ aj napriek riadne uhradenej splátke, dostal do omeškania, čo je nepochybne v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný disponuje dostatočnými technickými prostriedkami, aby aj v prípade splátky, ktorá neobsahuje variabilný symbol, alebo obsahuje nesprávny variabilný symbol, túto priradil k správnej zmluve.“ (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp 91/2020 zo dňa 7.9.2020). „13. Pokiaľ ide o prvý žalobný petit žalobcu, v ktorom sa domáha určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky v § 4 hlavy 5. Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., v tejto súvislosti súd poukazuje na právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C/193/2010 zo dňa 16.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť a v ktorom súd prvého stupňa žalovanému uložil povinnosť zdržať sa v právnych vzťahoch so spotrebiteľmi zmluvných formulárov a vo všeobecných obchodných podmienkach uvádzať znenie zmluvnej podmienky, a to: „Neuvedenie správneho variabilného symbolu na poštových poukázkach alebo na príkaze na úhradu je považované ako neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi dôsledkami.“ Súd 1. stupňa v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že v danom prípade následok neuhradenia splátky úveru z dôvodu neuvedenia správneho variabilného symbolu súd posúdil ako neprimeranú sankciu vyvolávajúcu vážne právne dôsledky, napríklad následok okamžitej splatnosti úveru. Súd 1. stupňa vyslovil, že podľa jeho názoru žalovaný ako dodávateľ v prípade existencie iba jedného zmluvného záväzku so spotrebiteľom nemôže mať problém s priradením aj spotrebiteľom neidentifikovanej platby bez uvedenia variabilného symbolu a v prípade existencie viacerých záväzkov spotrebiteľa voči jednému dodávateľovi nastupuje zákonný predpoklad § 330 Obchodného zákonníka. Teda ak dlžník má voči veriteľovi niekoľko peňažných záväzkov a neurčí, ktorý záväzok plní, platenie sa týka najskôr záväzku, ktorého splnenie nie je zabezpečené alebo je najmenej zabezpečené. Inak záväzku najskôr splatného. Súd konštatoval, že okrem iného žalovaný na jednej strane sankcionuje spotrebiteľa za neuvedenie variabilného symbolu právnym dôsledkom neuhradenia splátky úveru, avšak na druhej strane, si vyhradzuje právo platby poukázané spotrebiteľmi započítavať na úhradu ich záväzkov podľa termínov ich splatnosti a to od záväzku najstaršieho s tým, že v prípade rovnakých záväzkov s rovnakým dátumom splatnosti bude úhrada použitá najprv na istinu, potom na úroky a následne na ďalšie príslušenstvo vrátane sankcií. Súd túto podmienku považoval za neprijateľnú v súlade s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.“ (rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 7Csp/19/2022)

Zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – ITH113 k Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, a to v Hlave 5. Podmienky splácania úveru, § 10, v znení: „Prípadný preplatok vráti Spoločnosť klientovi na základe písomnej žiadosti. Spoločnosť môže klientovi účtovať poplatok za vrátenie preplatku vo výške 2,82 EUR.“

51. Súd nemal pochybnosti o neprijateľnosti daných zmluvných podmienok, ktoré môžu reálne viesť (paradoxne u riadne platiaceho dlžníka - spotrebiteľa) k tomu, že spotrebiteľ poskytne dodávateľovi plnenie bez reálneho protiplnenia, čo spôsobuje značnú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá nie je vyrovnaná žiadnym benefitom pre spotrebiteľa.

Zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – ITH113 k Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, a to v Hlave 6. Podmienky zabezpečenia úverovej pohľadávky, § 1, v znení: „Klient a Spoločnosť sa dohodli tak, že ak sa klient oneskorí so splácaním úveru, je Spoločnosť oprávnená požadovať, aby klientovi vykonával platca jeho mzdy (ďalej iba „zamestnávateľ“) mesačnú zrážku zo mzdy vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej

splátky stanovenej v ÚZ, maximálne však vo výške, ktorú pripúšťajú platné právne predpisy, a to až do uhradenia dlžných splátok úveru. Súčasne sa klient so Spoločnosťou dohodli, že pokiaľ klient po uhradení dlžných splátok úveru formou zrážok zo mzdy nebude riadne a včas plniť svoje záväzky voči Spoločnosti, mení sa splátkový kalendár úveru, a to tak, že od okamihu, kedy neplní svoje záväzky voči Spoločnosti riadne a včas, sa klient zaväzuje úver splácať v splátkach vo výške každej splátky rovnajúcej sa dvojnásobku pravidelnej splátky, a to naďalej v termínoch splatnosti dohodnutých v ÚZ s tým, že počet zostávajúcich splátok úveru sa tým zníži na polovicu. Klient podpisom ÚZ dáva zamestnávateľovi príkaz k pravidelnej úhrade týchto nových splátok úveru ponížením jeho pohľadávok na mesačnú výplatu mzdy a k jeho uhradeniu na účet Spoločnosti a súčasne Spoločnosť oprávňuje k ich prijatiu s tým, že zamestnávateľ je povinný tieto splátky pravidelne hradiť a Spoločnosť oprávnená prijímať nie len do úplného vrátenia celého poskytnutého úveru súčasne s úrokmi, ale i so sankciami, a do vrátenia náhrad škôd, poplatkov za poskytnuté služby a ostatných záväzkov klient z ÚZ. Táto dohoda sa vzťahuje i na budúcich platcov mzdy klienta, ako i na iné príjmy klienta, s ktorými sa pri výkonu rozhodnutia nakladá ako so mzdou.“

52. Dohoda o zrážkach zo mzdy ako zmluvná podmienka podlieha prieskumu podľa čl. 1 ods.2 Smernica Rady č. 93/1/EHS. Či sporná podmienka odráža „záväzné zákonné alebo regulačné ustanovenie“ je potrebné poukázať na cieľ uvedenej smernice, teda ochranu spotrebiteľa proti nekalým podmienkam obsiahnutým v zmluvách, ktoré so spotrebiteľmi uzavreli predajcovia alebo dodávateľia a treba pripomenúť, že túto výnimku je ako každú výnimku potrebné vykladať reštriktívne.

53. Z rozsudku Súdneho dvora vo veci C-34/13 Kušionová plyní cit.: „78. V prejednávanej veci z rozsudku RWE Vertrieb (EU:C:2013:180) vyplýva, že dané vylúčenie predpokladá spojenie dvoch podmienok. Jednak musí zmluvná podmienka odrážať zákonné alebo regulačné ustanovenie a jednak musí byť toto ustanovenie záväzné. 79 V tejto súvislosti treba uviesť, že na účely určenia, či je zmluvná podmienka vylúčená z pôsobnosti smernice 93/13, je úlohou vnútroštátneho súdu, aby overil, či táto podmienka odráža ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré platia medzi zmluvnými stranami bez ohľadu na ich voľbu alebo ustanovenia, ktoré sa uplatnia automaticky, to znamená v prípade, ak neexistujú odlišné ustanovenia, ktoré si zmluvné strany v tomto ohľade dohodli (pozri v tomto zmysle rozsudok RWE Vertrieb, EU:C:2013:180, bod 26).“

54. Súd v tomto smere poukazuje na pripomienky generálnej advokátky Laily Medina vo veci C-598/21 cit. „64. Na účely určenia, či sú tieto podmienky splnené, Súdny dvor rozhodol, že vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či dotknutá zmluvná podmienka odráža záväzné ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré platia medzi zmluvnými stranami bez ohľadu na ich voľbu, alebo ustanovenia, ktoré sa uplatnia podporne, a teda automaticky, to znamená, ak neexistujú v tomto ohľade odlišné dojednania medzi zmluvnými stranami. 65. Slovenská vláda vo svojich písomných pripomienkach tvrdí, že § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je takýmto záväzným ustanovením. Na jednej strane uvádza, že toto ustanovenie poskytuje zvýšenú ochranu spotrebiteľovi v rozsahu, v akom stanovuje dodatočné záruky v prípade predčasného splatenia spotrebiteľského úveru. Na druhej strane podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa strany nemôžu odchýliť od uplatnenia sporného ustanovenia v neprospech spotrebiteľa. 66. Vnútroštátny súd sa nestotožňuje so stanoviskom slovenskej vlády. Vo svojej odpovedi na žiadosť o vysvetlenie vysvetlil, že ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka sa neuplatňujú automaticky. Ich uplatnenie závisí od voľby strán. Vnútroštátny súd tiež uviedol, že aj keď sa strany dohodnú na možnosti predčasného splatenia úveru, je to voľba veriteľa, a nie právna povinnosť predčasného splatenia. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že v ustanoveniach § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je použitý výraz „môže“, ktorý pre veriteľa naznačuje možnosť, a nie povinnosť uplatniť si toto právo. Vnútroštátny súd sa okrem toho domnieva, že § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na ktorý odkazuje slovenská vláda, nevedie k odlišnému výkladu. Toto ustanovenie nebráni výnimke z ustanovení Občianskeho zákonníka v prospech spotrebiteľa. Vysvetľuje, že len za okolností, keď zmluvné strany zahrnú do zmluvy doložku o predčasnom splatení, je veriteľ povinný dodržať minimálne požiadavky stanovené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred uplatnením tohto práva 67. Na pojednávaní žalobcovia a Komisia zdôraznili, že uplatnenie sporných ustanovení Občianskeho zákonníka podlieha predchádzajúcej dohode medzi stranami. Žalobcovia uviedli, že je na podnikateľovi, či uplatní svoje právo na predčasné splatenie úveru. Ak sa podnikateľ rozhodne uplatniť toto právo, musí dodržať minimálne procesné požiadavky stanovené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Dodržanie lehoty troch mesiacov pred požadovaním predčasného splatenia pohľadávky je povinné, ale predchádzajúca podmienka uplatnenia tohto práva,

a to rozhodnutie o jeho uplatnení, závisí od podnikateľa. 68. Presvedčili ma vysvetlenia vnútroštátneho súdu a tvrdenia žalobcov a Komisie. Podľa môjho názoru podporujú záver, že sporné ustanovenia vnútroštátneho práva sa neuplatňujú automaticky, teda v prípade neexistencie iných dojednaní medzi stranami, čo by bolo potrebné na to, aby sa považovali za „záväznú“ v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 93/13. Naopak, vyžadujú si výslovnú dohodu strán. V prípade neexistencie takej dohody § 565 Občianskeho zákonníka ako pravidlo stanovuje, že veriteľ nemôže požadovať zaplatenie celej pohľadávky za nesplnenie mesačnej splátky. 69. Treba tiež zdôrazniť, že hoci § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka odkazuje na spotrebiteľskú zmluvu plnenú v splátkach, osobitne nepredpokladá predčasné splatenie zmluvy o dlhodobom úvere ani existenciu zabezpečenia tohto úveru záložným právom na rodinný dom spotrebiteľa. Za týchto podmienok rozhodnutie podnikateľa zahrnúť do zmluvy o úvere zabezpečenom rodinným domom spotrebiteľa nev्यjednanú podmienku, ktorá odráža toto ustanovenie, nemožno považovať za nastolenie rovnováhy medzi všetkými právami a povinnosťami zmluvných strán zo strany vnútroštátneho zákonodarcu. 70. V každom prípade je nesporné, že v rámci konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktoré je založené na jasnom rozdelení úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdny dvorom, má iba vnútroštátny súd právomoc vykladať a uplatňovať vnútroštátne právo. (18) 71. Za týchto podmienok sa zdá, že sporná zmluvná podmienka stanovujúca právo veriteľa požadovať predčasné splatenie úveru neodráža záväznú zákonnú alebo regulačnú ustanovenie v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 93/13. Preto som dospela k záveru, že takáto podmienka patrí do pôsobnosti smernice 93/13.“

55. Súd analogicky aplikujúc vyššie uvedené závery generálnej advokátky konštatuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy neodráža záväznú zákonnú ustanovenia. Z ust. § 551 ods. 1 OZ je nepochybné, že bez dohody veriteľa so spotrebiteľom, sa veriteľ nemôže s úspechom u zamestnávateľa domáhať vykonania zrážok zo mzdy. Až následná realizácia zrážok je kogentná, pokiaľ ide o najvyššiu prípustnú výšku zrážky zo mzdy.

56. K dôvodom neprijateľnosti zmluvnej podmienky – dohody o zrážkach zo mzdy – sa zaoberali súdy v mnohých rozsudkoch, preto súd poukazuje na odôvodnenie jedného z nich, pri ktorom nevidí dôvod na odklon od jeho záverov a v plnom rozsahu na ne poukazuje cit.: „43. Predmetná zmluva o úvere a jej súčasť v bode 4.9 dohoda o zrážkach zo mzdy boli uzavreté na formulárovom tlačive predchodcu - dodávateľa. Z kontextu je zrejmé, že uzavretie predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, fixne zapracovanej priamo v texte zmluvy, bolo podmienkou pre uzavretie zmluvy o úvere, keď ničím nebolo preukázané, že by žalobcovia ako spotrebiteľia mali možnosť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy odmietnuť a že jej uzavretie nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Z textu predloženej zmluvy a dohody nevyplýva možnosť žalobcov ako spotrebiteľa odmietnuť uzavretie predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, resp. inak ovplyvniť jej dojednanie. Žalovaný tak neunesol svoje dôkazné bremeno v zmysle ust. § 53 ods. 2 OZ o individuálnom dojednaní predmetnej dohody. Vzhľadom na uvedené, keď nebolo zo strany dodávateľa preukázané, že žalobca ako spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah resp. odmietnuť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy, s poukazom na ust. § 53 ods. 3 a 4 OZ bolo dôvodné ustáliť, že predmetná dohoda nebola individuálne dojednaná, podlieha preto prieskumu súdu v zmysle § 53 ods. 1 OZ. 44. V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa ods. 3, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa ods. 5 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. 45. Dohoda o zrážkach zo mzdy je špecifickým inštitútom občianskeho práva upravený v cit. § 551 Občianskeho zákonníka. V čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere (22.7.2008) právny predpis nebránil tomu, aby dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá aj v rámci spotrebiteľského vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Rozhodnými pri posudzovaní, či predmetné dojednanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, sú individuálne okolnosti danej veci. V tejto súvislosti v danom prípade bolo potrebné zohľadniť, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je súčasťou formulárovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, je bez akéhokoľvek zvýraznenia, neprehľadne a nesystematicky zakomponovaná priamo v texte zmluvy v bode 4.9, do ostatného, s dohodou o zrážkach zmluvy nesúvisiaceho, textu. Táto zásadná zmluvná podmienka je tak ako aj celý

text zmluvy uvedená neštandardne malým, ťažko čitateľným písmom, zakomponovaná v texte tak, že ľahko ujde pozornosti spotrebiteľa. Takýto spôsob zapracovania dohody o zrážkach zo mzdy zásadného významu do textu formulárovej spotrebiteľskej zmluvy je nekorektný, nečestný a v rozpore s dobrými mravmi. Je pravdepodobné, že žalobca si pri podpisovaní zmluvy vôbec nebol vedomý, že dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvára a už vôbec nie s akými následkami. 46. Spotrebiteľ podpisom predmetnej formulárovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol nútený podrobiť sa zrážkam zo mzdy na úhradu pohľadávky, ktorá bola vyčíslená veriteľom výlučne na základe jeho subjektívnej predstavy o jej výške vrátane príslušenstva, bez možnosti predchádzajúcej súdnej kontroly a bez možnosti, aby spotrebiteľ zabránil vykonávaniu zrážok zo mzdy, a to i vtedy, ak by boli veriteľom uplatňované z neprijateľných zmluvných podmienok, resp. aj z neplatného právneho úkonu, či jeho časti. Tento zabezpečovací inštitút umožňuje veriteľovi siahnuť na majetok spotrebiteľa aj za predpokladu, že si svoje nároky uplatňuje z neprijateľných zmluvných podmienok, resp. z neplatných právnych úkonov. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje tak obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je teda neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, ak sa na základe dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky bez súdnej kontroly. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy dojednanú zmluvnými stranami vo forme zmluvnej podmienky včlenenej do textu spotrebiteľskej zmluvy, na základe ktorej je žalobca ako spotrebiteľ povinný podriať sa zrážkam zo mzdy v rozsahu jednostranne určenom dodávateľom, bez možnosti korekcie spotrebiteľom a bez predchádzajúcej súdnej kontroly, je potrebné považovať za zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a teda neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa generálnej klauzuly § 53 ods. 1 OZ, ktorá je v dôsledku toho v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatná.“

Zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – ITH113 k Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, a to v Hlave 18. Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta, § 1, v znení: „V prípade omeškania klienta s úhradou splátky či splátky RÚ je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5 EUR v prípade prvej upomienky a 12 EUR v prípade druhej a ďalšej upomienky.

Zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – ITH113 k Úverovej zmluve č. 4304007613, zo dňa 03.04.2013, a to v Hlave 18. Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta, § 2, v znení: „V prípade omeškania klienta je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17 EUR.

57. Vo výrokoch IX. a X. tohto rozsudku uvedené zmluvné podmienky boli vyhlásené za neprijateľné, nakoľko boli už viackrát judikované ako neprijateľné, konkrétne právoplatnými rozhodnutiami Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/81/2019, zo 07.11.2019; sp. zn. 5Co/78/2019, z 13.02.2020; sp. zn.13CoCsp/32/2020, z 30.03.2021; sp. zn. 18Co/142/2019, z 29.04.2021; sp. zn. 19CoCsp/54/2020, z10.06.2021; sp. zn. 20CoCsp/7/2021, z 28.09.2021; sp. zn. 9CoCsp/33/2022, z 27.10.2022. Navyše tieto poplatky za upomienky či zmluvné pokuty neboli individuálne dojednané. Súd prvej inštancie zastáva názor, že upomienky, resp. zmluvné pokuty v prejednávanej veci majú jednoznačne sankčný charakter (viď ich výšku ako aj rozdielnu cenu za prvú a druhú upomienku hospodárskymi nákladmi na ich zhotovenie nepreukázanú), čo treba považovať za neprípustné. Navyše tieto sankcie rovnako ako aj zmluvná pokuta opätovne netransparentne uvedené iba v úverových podmienkach a nie priamo v zmluve. Napokon aj v rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 10 C 95/2016 zo dňa 16.2.20217, už boli identické zmluvné podmienky právoplatne vyhlásené za neprijateľné. (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 16Csp 140/2024).

58. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napr. od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednaná technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nesmú však slúžiť tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednaná, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých sa predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa zrejme uniknú (napr. rozhodcovská

doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa v právnom vzťahu poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu (viď. nález Ústavného súdu ČR sp.zn. I.ÚS 3512/11).

59. Majúc na zreteľ uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

60. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

61. Súd nevidel dôvod na aplikáciu výnimočného ust. 257 CSP a v tomto smere poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č.k. 7CoCsp 2/2015 z 26.2.2025 cit: „10. Účelom ustanovenia § 257 C.s.p. je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočností, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. 11. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama zenavinila alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže tiež dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. 12. V prejednávanvej veci za dôvod hodný osobitného zreteľa nemožno považovať skutočnosť, podľa ktorej zmluva bola uzatvorená v roku 2007 a k splateniu úveru došlo v 10 -tich mesačných splátkach, pričom sporné zmluvné podmienky v súčasnosti už nie sú používané a žalobkyni ich dojednaním nebola spôsobená žiadna ujma. Rovnako okolnosť, podľa ktorej žalobkyni nič nebránilo, aby si jednou žalobou uplatnila tak nárok na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, ako aj nárok na priznanie finančného zadosťučinenia, nepredstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa umožňujúci aplikáciu ust. § 257 C.s.p. 13. Žaloba, ktorou sa spotrebiteľ domáha určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. určenia ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle ust. § 137 ods. 1 písm. c) C.s.p. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľom s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Vychádza sa z predpokladu, že dodávateľ porušuje svoju povinnosť nepoužívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, ktorý je založený na protiprávnom konaní dodávateľa voči spotrebiteľovi. Kladným rozhodnutím o takejto žalobe sa priamo nedeklaruje existencia, resp. neexistencia práva, ale deklaruje sa existencia nečestnej podmienky, ktorá je v spotrebiteľskej zmluve od jej vzniku (uzn. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.01.2020 vydané vo veci 2Cdo 80/2019).

14. Rovnako je bez právneho významu tvrdenie, podľa ktorého zmluva bola uzatvorená v roku 2007 a poskytnutý úver bol splatený v 10-tich mesačných splátkach. 15. V prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu. Žaloba o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením, prípadne aj zánik celého právneho vzťahu nemôže mať žiaden vplyv na uplatnený nárok a teda na vecnú legitímáciu žalobkyne. Žalobkyňa preto aj v prípade,

že nárok uplatnila žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, je nositeľnou hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide a teda má v predmetnom spore vecnú aktívnu legitimáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj Smernici Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.01.2019 vydaný vo veci 6Cdo 127/2017). 16. Za dôvod hodný osobitného zreteľa umožňujúci nepriznanie náhrady trov konania v spore úspešnej žalobkyňa nemožno považovať ani skutočnosť, podľa ktorej si žalobkyňa v žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok neuplatnila aj nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Je voľbou spotrebiteľa, či si nárok na ochranu spotrebiteľských práv a nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatní v jednej žalobe alebo dvoma samostatnými žalobami. Za zvolenú voľbu tak nemôže byť žalobkyňa ako spotrebiteľka sankcionovaná nepriznaním náhrady trov konania v spore o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, v ktorom mala plný úspech. Takto odmeniť žalovaného pri rozhodovaní o trovách konania, ktorý do zmluvy zakomponoval 7 neprijateľných zmluvných podmienok, nie je možné. 17. Odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ust. § 388 C.s.p. zmenil výrok rozsudku o trovách konania tak, že žalobkyňa priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.